

[Fiskeriministeren.]

ministeren, oprettelse af en 10-årig obligationsserie inden for et samlet beløb på 15 mill. kr. Denne godkendelse blev givet netop for at sikre bankens fortsatte långivning til bl. a. udskiftning af motorer, og det er at forvente, at kursdannelsen vil finde sted på et niveau, der vil give låntagerne i hvert fald lige så gode vilkår, som da lånene ydedes af grundfondens midler — måske snarere bedre.

At den nævnte serie tillige tænkes anvendt til imødekommelse af ansøgninger om lån til afvikling af leverandørgæld, giver ikke på indeværende tidspunkt grund til at antage, at beløbet på 15 mill. kr. skulle være utilstrækkeligt.

Den i spørgsmålet nævnte svigtende ordretilgang til motorfabrikkerne kan ikke skyldes manglende udlånsmidler. Der er ikke med denne begrundelse indtil dato givet afslag på ansøgninger om lån til motorudskiftning.

Af *Orla Møller* til statsministeren (17. juli 1968):

„Vil regeringen udover de den 16. juli 1968 bevilgede midler yderligere stille beløb til rådighed for indkøb af levnedsmidler til de sultende i Biafra?“

Begrundelse.

Regeringen fortjener tak for hurtig handling med omgående at stille 250.000 kr. til rådighed for de sultende i Biafra, men nøden er så uhyggelig stor, at der er ved at være tale om folkedød. Enhver mulighed for at redde menneskeliv bør derfor udnyttes hurtigst muligt og stærkest muligt. Folkekirkenes Nødhjælp er i gang med omfattende forsendelser til Biafra. Institutionen er et godt organ for hjælpen. Jeg ved, at den kongelige grønlandske handel har et lager på 150 tons tørfisk, som man ikke har kunnet eksportere på grund af de krigeriske handlinger i Nigeria. Da tørfisk er det mest ønskværdige fødemiddel i det hærgede område, ville det være en ekstra god hjælp at stille de 150 tons tørfisk til rådighed for Biafras befolkning. Dette er baggrunden for mit ønske om en yderligere indsats.

Statsminister *Hilmar Baunsgaards* svar (22. juli 1968):

Til supplerung af meddelelsen om den danske regerings hjælp på 250.000 kr. kan

jeg nu yderligere henvide til den hjælp, som er stillet til rådighed af ministeriet for Grønland, som det allerede vil være bekendt fra meddelelserne herom i presse, radio og fjernsyn.

Den kgl. grønlandske handel har ca. 150 tons tørfisk rede til afskibning. Dette parti tørfisk er behandlet og pakket på samme måde som andre varer af denne art, der er leveret til det pågældende område.

Ministeren for Grønland har besluttet, at partiet stilles til rådighed for den hjælpeaktion, som udfoldes af Folkekirkenes Nødhjælp. Partiets markedsværdi udgør ca. 825.000 kr.

De politiske partiers finansudvalgsordførere har mundtlig meddelt ministeren for Grønland tilslutning til, at varepartiet stilles til rådighed for hjælpen, og bevillingsspørgsmålet forventes forelagt i finansudvalgets møde den 13. august 1968.

Af *Søren B. Jørgensen* til ministeren for offentlige arbejder (18. juli 1968):

„Finder ministeren det rimeligt, at der på offentlig vej gives tilladelse til nedgravning af en såkaldt „vildtrist“, der er livsfarlig for såvel mennesker som dyr?“

I benægtende fald: vil ministeren fremsætte lovforslag om vildtriste i næste folketingssamling?“

Begrundelse.

Årsagen til mit spørgsmål er, at jeg er blevet gjort bekendt med en såkaldt „vildtrist“ på Djursland, og efter selv at have set den mener jeg ikke, den har noget med fæ eller vildtrist at gøre, men bedst kan betegnes som „en foranstaltning til lemlæstelse af mennesker og dyr“.

„Vildtristen“ består af et ca. 1 m dybt og 3 m bredt hul, der er gravet tværs over offentlig vej. Herover er lagt jernbaneskinne med en indbyrdes afstand på 7 cm.

En fæ- eller vildtrist består af, efter hvad jeg har fået oplyst, nogle rør, der ligger tæt sammen, og den buldrende lyd fra rørene ved betrædning forskrækker dyrene.

Den omtalte „vildtrist“ er udformet således, at vildtet kan brække benene, når det prøver at komme over, og det samme kan være tilfældet med børn. „Vildtristen“ er beliggende neden for en bakke umiddelbart før et sving, og hvad der kan ske, hvis en